

श्रीगणेशायनमः ॥ उक्तासंगतिः कर्णपर्वादौ एवं निपातित इति उद्यमं पलायनं वाचकुरिति प्रष्टुरभिप्रायः अल्पाः अवशिष्टा इति च्छेदः अत्राकारलोप आर्षः ॥ १ ॥ तत्र द्वितीयमेवमत्वाह उदीर्यमाणमिति पांडव
बलस्योत्कर्षं दृष्ट्वा किं प्रापद्यत पलायनमेवास्य श्रेय इति भावः ॥ २ ॥ ३ ॥ कृत्स्नसैन्यवधेन दुर्योधनः पलायनमेव कृतवानित्याह ततः कर्णे हते इत्यादिना प्राङ्मुखः प्राद्वद्गयादित्येतेन यथेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच एवं निपातिते कर्णे समरे सव्यसा
चिना ॥ अल्पावशिष्टाः कुरवः किमकुर्वत वै द्विज ॥ १ ॥ उदीर्यमाणं च बलं दृष्ट्वा राजा सुयोधनः ॥ पांडवैः प्राप्तकालं च किं प्रापद्यत कौरवः ॥ २ ॥ एतदिच्छाम्यहं
श्रोतुं तदा चक्ष्वद्विजोत्तम ॥ न हितृप्यामि पूर्वेषां शृण्वानश्चरितं महत् ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच ततः कर्णे हते राजन् धार्तराष्ट्रः सुयोधनः ॥ भृशं शोकार्णवे म
ग्नो निराशः सर्वतो भवत् ॥ ४ ॥ हा कर्ण हा कर्ण इति शोचमानः पुनः पुनः ॥ रुच्छ्रात्स्वशिविरं प्राप्तो हतशो पैर्नृपैः सह ॥ ५ ॥ स समाश्वास्य मानो पि हेतुः भिशस्त्रनिश्चितैः ॥
राजभिर्नालभच्छर्मसूतपुत्रवधं स्मरन् ॥ ६ ॥ स दैवं बलवन्मत्वा भवितव्यं च पार्थिवः ॥ संग्रामे निश्चयं कृत्वा पुनर्युद्धाय निर्ययौ ॥ ७ ॥ शल्यं सेनापतिं कृत्वा वि
धिवद्राजपुंगवः ॥ रणाय निर्ययौ राजा हतशो पैर्नृपैः सह ॥ ८ ॥ ततः सुतुमुलं युद्धं कुरुपांडवसेनयोः ॥ बभूव भरतश्रेष्ठ देवासुररणोपमं ॥ ९ ॥ ततः शल्यो महाराज
कृत्वा कदनमाहवे ॥ स सैन्यो थ समध्याङ्गे धर्मराजेन घातितः ॥ १० ॥ ततो दुर्योधनो राजा हतबंधू रणाजिरात् ॥ अपस्तृत्य द्रुपदं घोरं विवेश रिपुजाद्रयात् ॥ ११ ॥
अथापराक्ते तस्याङ्गः परिवार्य सुयोधनः ॥ क्रदादाहूय युद्धाय भीमसेनेन पातितः ॥ १२ ॥ तस्मिन्हते महेष्वासे हतशिष्टास्त्रयोरथाः ॥ संरंभान्निशिराजेंद्रजघ्नुः पां
चालसोमकान् ॥ १३ ॥ ततः पूर्वाह्नसमये शिविरादेत्यसंजयः ॥ प्रविवेश पुरीं दीनो दुःखशोकसमन्वितः ॥ १४ ॥ स प्रविश्य पुरीं सूतो भुजाबुद्धित्यदुःखितः ॥ वेप
मानस्ततो राज्ञः प्रविवेश निकेतनं ॥ १५ ॥ रुरोद च नरव्याघ्रहाराज न्निति दुःखितः ॥ अहो बत विनष्टाः स्मनिधनेन महात्मनः ॥ १६ ॥ विधिश्च बलवानत्र पौरुषं
तु निरर्थकं ॥ शक्रतुल्यबलाः सर्वे यथाऽवध्यंत पांडवैः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वैव च पुरे राजन् जनः सर्वः स संजयं ॥ क्लेशेन महता युक्तं सर्वतो राजसत्तम ॥ १८ ॥ रुरोद च भृशो द्वि
ग्नो हाराज न्निति विस्वरं ॥ आकुमारं नरव्याघ्रतत्र तत्र समंततः ॥ १९ ॥ आर्त्तनादं ततश्च क्रेश्रुत्वा विनिहतं नृपं ॥ धावतश्चाप्यपश्यामस्तत्र तान् पुरुषर्षभान् ॥ २० ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ एवं सर्वान् घातयित्वा पलायने दुर्यशोलब्ध्वापि मरणमेव प्रापेत्याह अथेति अपराक्ते अहरर्थे ॥ १२ ॥ १३ ॥ ततः रात्रिदत्तदर्शनानंतरं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
जनः रुरोदेति द्वयोरन्वयः ॥ १८ ॥ १९ ॥ अपश्यामः अडागमो विसर्गो वा आर्षः वैशंपायनवाक्यमिदं ॥ २० ॥